

RtC

REKLAM THE CITY

NO:4 2003

Nu med pretentiös serie för våra yngsta läsare!

Kan reklamare göra konst?

Efter det uppslupna och muntra fredagsölet hos stjärnkonstörerna Calle och Olle härförleden, slank vi något runda under fötterna iväg på ytterligare ett spännande "möte". Nämligen det bestialiska och obarmhäftiga mötet mellan oskyldiga taveldukar och ett antal svårt dekadenta art directors.

På det välrenommerade Gummesonska galleriet hade fjorton dekorerade reklamlegender utan känd anledning valt att ställa ut sina pekorala alster i en gemensam vernissage.

Sällan har RtC:s redaktion blivit så hänförda, rörda och – vågar vi säga – våldtagna av konsten.

Bosse Bergström imponerade på sitt vanliga legendburdusa sätt genom att ställa ut, och hävda sig vara upphovsman till, ett tusental stulna vägskyltar.

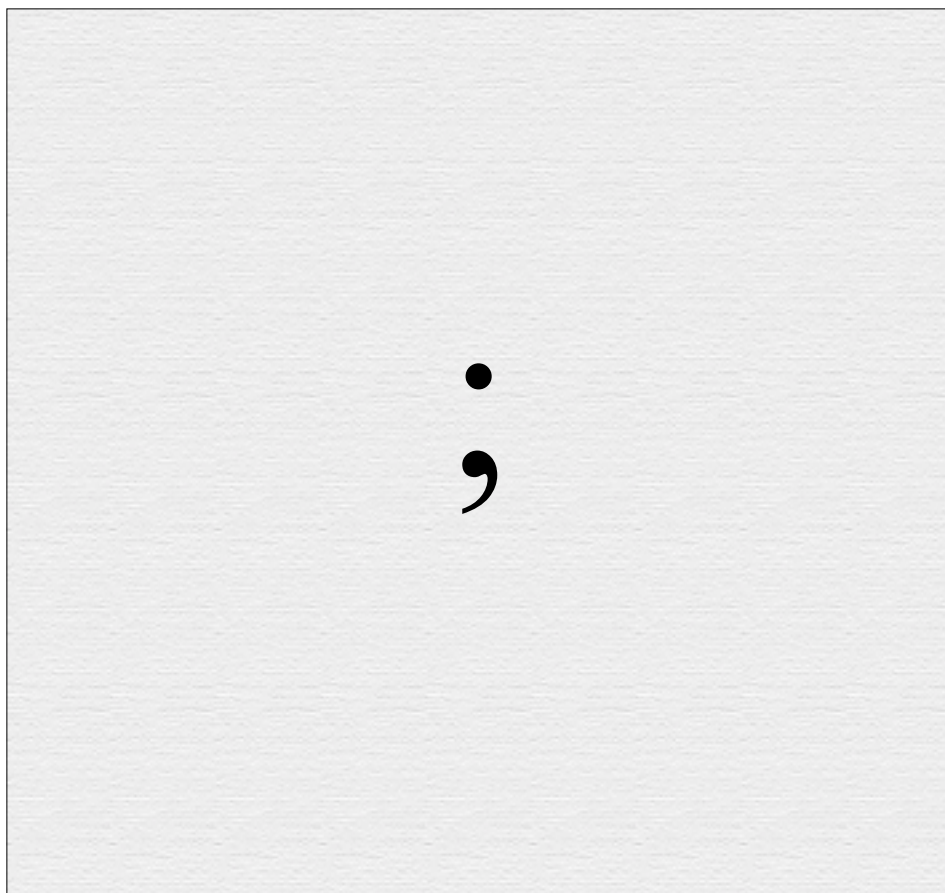
– Asså, bilder betyder så oerhört olika för olika personer, eftersom vi har olika konnotationer till dem. Herr Gårman, t ex är ju för mig bara en skylt som talar om vart man ska gå över för att slippa bli överkörd, medan den

för dig är ett forkroppsligande av det intrikata samspelet mellan natur och teknik, gestaltat av en odölig reklamkonstör.

När RtC:s utsände gör ett försök att protestera, avbryter Bosse genast:

– Som gammal Berghselev är du förstas utomordentligt imponerad av mina verk och helt till dig bara av att få stå här och bli tilltalad av mig. Och det förstår jag! Jag blir ibland alldeles full av vördnad när jag ser mig själv i spegeln. Det händer att jag gråter, men det är bara för att jag är så vansinnigt känslig och konstnärlig, säger Bosse och örfilar upp en förbipasserande gammal dam som inte spontant berömmar hans verk.

Reportaget fortsätter på sid 3.

Efter det lyckosamma utfallet med Berghs utropstecken ägnar jag mig uteslutande åt den här genren. Den här parantesen har jag redan sålt till Astrid Lindgrens Barnsjukhus för 25 millar, säger bildmänniskan Lars Hall.

Lika som bär...

Dee Snyder

Anna Serner

Veckans reklamvits

Jan Cederqvist, Lars Falk och Felix Hergren sitter och äter blodpudding.

Lars Falk: - Gud så gott!

Felix Hergren: - Här får du lite lingonsylt. Då blir det ännu godare!

Jan Cederqvist: - Felix gör det goda godare!

Lars Falk: - HAHAHAAAAAAAA

Felix Hergren: - HAHAHAAAAAAAA

Resumé

Vi tittar in på Resumés redaktion för att bjuda en liten fredagslunchöl. Redan i repan möts vi av en fasansfull syn. Överallt ligger krossat glas och det klibbar på golvet av utspillda glas och spyor.

Det verkar som redaktionen har korkat upp redan till morgonfikat. Vi hittar Karin Jansson på en trave tombackar. Hon svajar litet och sluddrar fram:

– Den där schaaaaatans schlynan! Hon schkall fan inte få någe mer kröken.

Vad har hänt, undrar vi. I ett annat hörn får vi förklaringen. Vid ett skrivbord står Pia Grahn och skriker med sin finska brytning:

– Den saaaaaaaaaaatans slamapan! Hon har maaage att påstå att Gyp Casino är snyggast i Hanoi Rocks! Han är ju int ens finne! Dessuotom har han voxit opp i Feltöversten! Hur mycket rock 'n roll är det?

Det undrar vi också. Pia forstätter:

– Do kan ta dina saaaaaaaaaatans olut. En rik-

- Nu skall de jävlarna på Dagens Media få vad de tål, sluddrar Karin glatt och drar iväg med sin customiserade reklam-SUV av fabrikket Bobcat.

och fortsätter:

– Hon förstår inte god vismusik från popstaden Örebro. Tacka vet jag Lolita Pop, Candlemass och Venom, säger hon.

– Men Candlemass är ju från Upplands Väsby, försöker vi.

Karin raglar fram till Pias dator och skriver ihop en artikel i Pias namn som hon lägger ut på nätet. Senare får vi veta att det är en helt påhittad historia om killarna på Saatchi. Hur kan man göra något så nidingsfullt? Vi på redaktionen förfasas över flickornas inställning till god journalistik.

Plötsligt ropar chefredaktör Martin Wählstedt ut över redaktionen:

– Det har utbrutit skottlossning på Stenströms, stick dit och gör ett smaskigt reportage, vettja!

– Gör det själv, din jävla murvel, ropar Karin tillbaka.

Över huvud taget verkar det som Resumé har gett sig fan på att befästa sin position som skvallerblaska av stora mått.

– Ingår man i samma koncern som

- Jag vill väcka världen med min poetiska journalistik, säger Karin Jansson och blickar ut från Konserthustrappan med sina bed room eyes.

tig finne dricker Kosken, säger hon och sänker ett helrör på stående fot.

Tydligen har flickorna kivats om vilka killar som är snyggast.

– Hon kan ta sina jävla bastubadande skogsmullar och dra åt helvete, säger Karin

Sibelius, Mumintrollet, Uhro Kekkonen, Andy McCoy och jag. Listan över världsberömda finnar kan göras hur lång som helst säger Pia Grahn och poserar framför redaktionens fondtapet.

Expressen så måste man leva upp till den gemensamma publicistiska standarden, menar Martin Wählstedt.

Sedan slocknar han i en pöl av blod och spyor. RtC lämnar lokalerna snabbt som satan. Det var utan tvekan det obehagligaste vi hittills upplevt.

Kan reklamare göra konst? Forts från första sidan.

Bosse blir själv avbruten av ett par piketpoliser som arresterar honom för stölden av vägskyltarna.

- Jävla fascister, skriker Bosse. Det här är ju förihelvet konstmord! Ska det här vara något skämt eller? Ni borde ha respekt för mannen som forgivit era uniformer och era batonger! Släpp mig!

“Varning för arbetarklassen” kallar Bosse detta alster som han helt sonika stal vid ett vägarbete i Djursan.

Upprymda av denna lektion i posthumanism strosar vi vidare mot de andra utställarna. Bland annat hade vi oerhörd behållning av den fabulöse Lars Halls lek med skrifttecken. Lasse sög i sig vårt smicker och poserade stolt framför ett tolvpunktets semikolon i halvfet Times New Roman på kanvas.

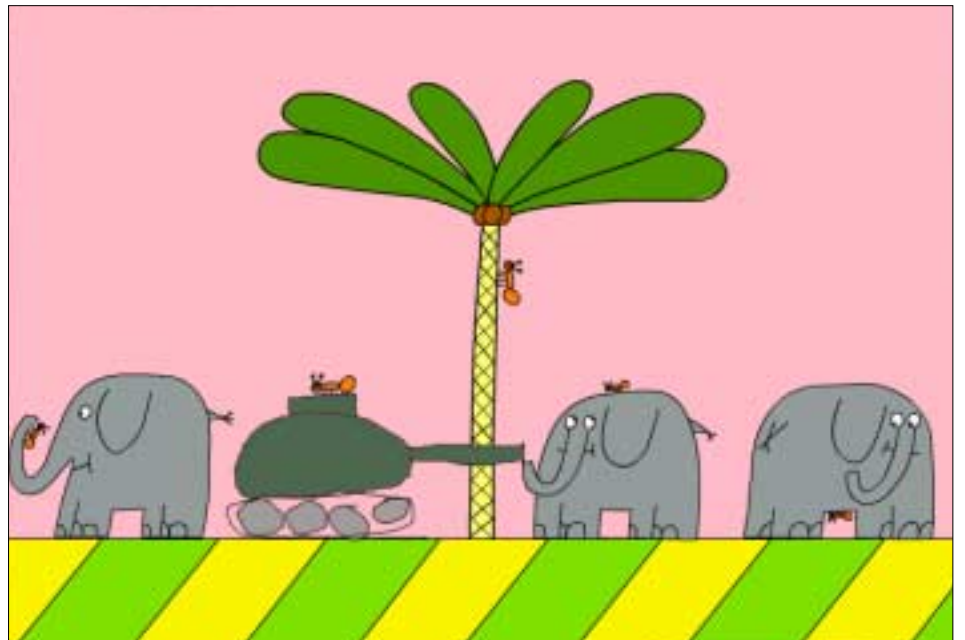
Den legendariske illustratören och Berghs-läraren, Owe Gustafson, kämpar strävsamt vidare med sitt livsverk “myror och elefanter”.

- Ja, det har ju hänt en hel del sedan TV-programmen gick. Jag har gått vidare och

jobbar med helt andra grejor nu, säger Gustafson och visar stolt upp sina verk “Sex myror är ännu flerare än fem elefanter” och “Sju myror är dock lika många som sju elefanter”. Oerhört starkt för oss som var med när det begav sig.

Systrarna Pihl, ibland felaktigt refererade till som Johan och Ove, ställde ut varandra i realtid. Ena sekunden attackerade Ove Johan med en mårðhårspensel doppad i ultramarin, bara för att ögonblicket senare möta moteld ifrån Johans med Klein-blå färg bestrukna

spatel. Den absintstinne Ove gjorde en van Gogh på Johans öra precis innan hans eget ansikte blev förvandlat till en Guernica av blottade nerver och tänder, signerad Johans palettkniv. Under hela installationen skratade de båda konstnärerna hysteriskt och skrekjsjög ”La Vie En Rose” med pigmentfyllda munnar. RtC:s utsände rördes till tårar av denna episka happening och kan inte annat än att ödmjukt falla på knä inför dessa Reklamens Ohotade Giganter. Och det kära läsare, borde du också göra.

Nästan chockerande starkt blir det när Owe visar upp sitt senaste verk, inspirerat av kriget i Irak: “Fem myror är fler än tre elefanter och en pansarvagn”.

Syn.Punkt.

Vi får hela tiden brev från folk som sett saker och tycker saker. Ibland, som nu, väljer vi att publicera det.

Hejsan RtC,

Vi måste göra något åt lögnerna i reklamen. En diskussion, om inte annat vore på sin plats. Och med lögner menar jag inte de subtila uttryck där man försöker få oss att tro att ansiktskrämer fungerar, att man blir smal av margarin eller att man får brudar om man använder rätt deo.

Nej, jag pratar om de lögner som många av detaljhandelskedjorna använder sig av för att locka oss till köp.

Häromveckan fick jag ett direktutskick från min lokala ICA-handlare. De lurade med ett kilo socker för endast 5 kronor. Då flickan in kassan slog in sockret visade det sig att det istället kostade 3000 spänn! När jag knorrade kom en tungt beväpnad vakt fram och tilltvingade sig min plänbok och mina kalsonger. Mycket otäckt.

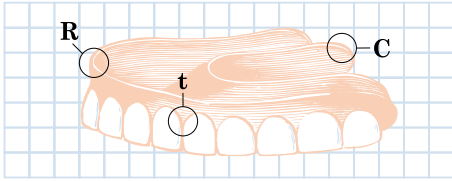
Tack för ordet

Martin Lee, copywriter

REKLAMGOSEDJUREN

Gästserie av Jesper Waldenstenmansonbergkvistrotstrand

Fråga Reklamdoktorn.

Tjära kvackarn!

Sitter här på byrån och funderar över om man skulle börja sniffa thinner på luncherna. Problemet är att det är så jävla dyrt. Dessutom vill alla andra smaka och det pratar jag fan i mig inte med. Tja, jag vet inte vad jag vill säga med det, men visst fan är det vackert?

”Rohypnol 4-ever”

Hejsan Roppe

Jag fattar inte heller vad du vill säga, men jag håller med om att det är vackert.

Hej doktorn,

Jag är en kille på 19 vårar som är lite intresserad av att jobba i reklambranschen. Jag tror jag har fallenhet för det. Bl a vet jag vilka reklamer som är roliga. Jag skrattar jättemycket när jag ser dråpliga reklamer som Benny Haag är med i till exempel. Och Robert Gustavsson tycker jag också är en helcrazy kille. Vart ska jag vända mig om jag vill jobba med sånt?

Ola Böckling

Kära Ola,

det finns två vägar att gå här. Antingen söker du in på Berghs eller dylik skola för att senare – om du mot all förmodan skulle bli antagen någonstans – vara en arbetslös ”reklamare” i resten av ditt liv. Eller så slår du helt enkelt de tankarna ur bågen, tar jobb som rörpulare, spelar innebandy på fritiden och festar till med ”bojsen” på Kicki & Co på lördagarna.

USCH, SÄGER VI!

Det bästa med att bli arresterad.

Finn-Fem-Fel i veckans Human Insight-annons!

Svar: 1. Blondinen till höger om Svullo ska bort. 2. Den andra bruden ska också bort. 3. Snubben måste definitivt bort - Svullo skulle aldrig umgås med en sån fjolla. 4. Bakgrunden är helt fel mot Svullas hatt. 5. Nokias logga har ingenting att göra i en Svullo-annons.